

Aangetekend en per fax
[VERTROUWELIJK]

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

Contactpersoon
[VERTROUWELIJK]

Uw kenmerk
[VERTROUWELIJK]

Onderwerp
Last onder dwangsom

Geachte [VERTROUWELIJK],

Hieronder treft u het besluit van de AP tot oplegging van een last onder dwangsom aan, dat aan u als gemachtigde van Theodoor Gilissen Bank (TGB) wordt toegezonden. Dit besluit maakt onderdeel uit van de nadere besluitvorming van de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) op het bezwaar dat [VERZOEKER] heeft ingediend tegen het besluit van de AP van 7 september 2016, kenmerk [VERTROUWELIJK] (primair besluit).

1. Inleiding

- [VERZOEKER] heeft bij TGB een verzoek ingediend op grond van artikel 35 van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp). Hij heeft daarin gevraagd om:
  - een overzicht van de op [VERZOEKER] betrekking hebbende persoonsgegevens die door TGB worden verwerkt;
  - een afschrift van chatberichten, gewisseld tussen [VERZOEKER] en zijn accountmanager bij TGB – [VERTROUWELIJK] – in een chatroom voor beleggers [VERTROUWELIJK];
  - een afschrift van een interne instructie van het hoofd van de Interne Audit Dienst van TGB over de te maken afspraken met [VERZOEKER].
- Het verzoek is door TGB afgewezen. [VERZOEKER] heeft vervolgens de AP verzocht om handhavend op te treden.

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

2. Verloop van de procedure

3. Bij brief van 11 augustus 2016, ontvangen op 15 augustus 2016, heeft [VERZOEKER] een verzoek tot handhaving ingediend bij de AP.
4. Bij primair besluit van 7 september 2016 heeft de AP beslist op het handhavingsverzoek en heeft het verzoek afgewezen.
5. Bij brief van 30 september 2016, ontvangen op 3 oktober 2016, heeft de heer [VERZOEKER] een bezwaarschrift ingediend tegen het besluit van 7 september 2016.
6. Daartoe in de gelegenheid gesteld heeft TGB een schriftelijke uiteenzetting gegeven.
7. Op 14 december 2016 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Van de hoorzitting is een verslag gemaakt.
8. Bij besluit op bezwaar van 27 januari 2017 heeft de AP het primair besluit herroepen en is in plaats van dat besluit een nieuw besluit genomen. De AP heeft het handhavingsverzoek dat ziet op het niet verstrekken van een overzicht en aanvullende informatie als bedoeld in artikel 35, tweede lid, van de Wbp toegewezen en heeft voorts kenbaar gemaakt dat zij voornemens is een last onder dwangsom op te leggen aan TGB.
9. Bij afzonderlijke brief van 27 januari 2017 heeft de AP aan TGB een voornemen tot oplegging van een last onder dwangsom verzonden.
10. TGB en [VERZOEKER] hebben nadere stukken ingediend.
11. Op 16 februari 2017 heeft naar aanleiding van het voornemen een hoorzitting plaatsgevonden. Van deze hoorzitting is een verslag gemaakt. Dit is als **bijlage 1** bij dit besluit gevoegd.
12. TGB en [VERZOEKER] hebben nadere stukken ingediend.

3. Deel I van het besluit op bezwaar: besluit van 27 januari 2017

13. Het door [VERZOEKER] gemaakte bezwaar tegen het primair besluit is gegrond verklaard bij het besluit op bezwaar van 27 januari 2017 met kenmerk [VERTROUWELIJK] (**bijlage 2**). De AP heeft geoordeeld dat TGB artikel 35 van de Wbp overtreedt, omdat zij niet ten minste een overzicht vergezeld van aanvullende informatie heeft verstrekt van de persoonsgegevens die zij over [VERZOEKER] heeft verwerkt. De AP heeft het handhavingsverzoek dat ziet op het niet verstrekken van een overzicht en aanvullende informatie als bedoeld in artikel 35, tweede lid, van de Wbp dan ook toegewezen. De AP heeft TGB en [VERZOEKER] vervolgens gelijktijdig met de gegrondverklaring van het bezwaar kenbaar gemaakt dat zij voornemens is een last onder dwangsom op te leggen, inhoudende dat TGB de volgende gegevens aan de heer [VERZOEKER] dient te verstrekken:
  - (1) een volledig overzicht in begrijpelijke vorm van de betrokkene betreffende persoonsgegevens;

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

- (2) een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking;
- (3) de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft;
- (4) de ontvangers of categorieën van ontvangers alsmede
- (5) de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens.

4. Deel II van het besluit op bezwaar: vervolg op het voornemen tot oplegging van de last

14. TGB heeft een zienswijze naar voren gebracht over het voornemen tot oplegging van een last onder dwangsom. TGB betoogt hierin dat de AP moet terugkomen van haar voornemen om een last onder dwangsom op te leggen. TGB betoogt in dat kader allereerst dat [VERZOEKER] misbruik van het inzagerecht maakt. Voor het geval dat standpunt niet wordt gevolgd, betoogt TGB dat artikel 35 van de Wbp geen recht op afschrift van stukken oplevert en dat zij niet is gehouden om interne analyses en de vastlegging van beraadslaging aan [VERZOEKER] te overleggen. Voorts betoogt zij dat het verstrekken van een overzicht van op [VERZOEKER] betrekking hebbende persoonsgegevens een onevenredige inspanning van TGB vergt.
15. De betogen van TGB worden hierna besproken.
16. Het wettelijk kader is als **bijlage 3** bij dit besluit gevoegd.

Misbruik van recht *-betoog TGB*

17. TGB stelt voorop dat vaststaat dat [VERZOEKER] misbruik maakt van het inzagerecht. Hiertoe wijst TGB op het vonnis van de rechtbank Den Haag van 2 februari 2017 in zaak nr. C/09/516394 / HA RK 16-400 (het vonnis). Met dat vonnis heeft de rechtbank afwijzend beslist op het verzoek van [VERZOEKER] om TGB op grond van artikel 46 van de Wbp te bevelen alsnog zijn verzoek als bedoeld in artikel 35 van de Wbp toe te wijzen. Hiertoe heeft de rechtbank overwogen dat het verzoek van [VERZOEKER] niet voldoet aan de doelstellingen van de Wpb, omdat niet aannemelijk is gemaakt dat [VERZOEKER] zich van de juistheid en rechtmatigheid van de verwerking van zijn persoonsgegevens wil vergewissen. Daarmee maakt [VERZOEKER] misbruik van het inzagerecht, zo staat in het vonnis. TGB betoogt dat de AP aan de vaststelling van de rechtbank dat sprake is van misbruik van recht is gebonden. TGB voert hiertoe aan dat de rechtbank op grond van artikel 46 van de Wbp de rechtsverhouding tussen [VERZOEKER] en TGB heeft vastgesteld, ertoe strekkende dat [VERZOEKER] in dit geval geen beroep op het inzagerecht onder de Wbp toekomt. De AP moet zich in ieder geval heel terughoudend opstellen bij de beoordeling van de vraag of [VERZOEKER] gebruik mag maken van het inzagerecht, zo betoogt TGB. TGB heeft ter onderbouwing van dit standpunt gewezen op de parlementaire geschiedenis bij de Wet handhaving consumentenbescherming, waarin tot uitdrukking is gebracht dat de verantwoordelijkheid voor zorgvuldig handelen in consumentenzaken ligt bij de consument en de dienstverlener, zodat in de gevallen waarin zij zelf tot een oplossing kunnen komen, handhavend optreden door de ConsumentenAutoriteit (thans: Autoriteit Consument en Markt) niet is aangewezen.

Een andere uitleg van de gevolgen van het vonnis voor de handhavingprocedure leidt volgens TGB tot schending van het ne bis in idem-beginsel, omdat toewijzing van het handhavingverzoek in

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

combinatie met het opleggen van een last onder dwangsom ertoe leidt dat eenzelfde rechtsgang twee keer wordt gebruikt. Bij de hoorzitting van 16 februari 2017 heeft TGB verduidelijkt dat haar bezwaar er met name in gelegen is dat in beide procedures wordt gevraagd om op straffe van een dwangsom uitvoering te geven aan de verplichting om stukken te overleggen.

Voorts voert TGB aan dat een andere beslissing van de AP leidt tot schending van de trias politica, waaruit volgt dat de AP als onderdeel van de bestuurlijke macht de vaststelling van de rechtsverhouding door de rechterlijke macht moet volgen. Bovendien leidt een andere beslissing volgens TGB tot schending van het rechtszekerheids-, vertrouwens- en zorgvuldigheidsbeginsel. TGB mag er namelijk op vertrouwen dat de beslissing van de rechtbank bindend is voor het bestuursorgaan dat belast is met toezicht op de uitvoering van de Wbp, zo voert TGB aan.

Ten slotte voert TGB aan dat als de AP zich niet gebonden acht aan het vonnis van de rechtbank, zij in strijd handelt met een wettelijke verplichting en daarmee in beginsel een onrechtmatige daad pleegt.

18. Ook los van de uitspraak van de rechtbank betoogt TGB dat [VERZOEKER] misbruik maakt van het inzagerecht. Volgens TGB staat vast dat [VERZOEKER] het inzagerecht met een ander doel gebruikt dan het controleren of zijn persoonsgegevens juist en rechtmatig zijn verwerkt: volgens TGB wil [VERZOEKER] de gegevens (uitsluitend) gebruiken als bewijs in een civielrechtelijke aansprakelijkheidsprocedure tegen TGB. Het inzagerecht heeft echter tot doel om een betrokkene in staat te stellen om te controleren of zijn persoonsgegevens juist en rechtmatig zijn verwerkt, zo brengt TGB onder verwijzing naar considerans 41 bij richtlijn 95/46 (de richtlijn) naar voren. Nu het [VERZOEKER] niet daarom gaat, maakt hij misbruik van het inzagerecht, aldus TGB. Ter ondersteuning wijst TGB op een uitspraak van het EHRM van 4 januari 2007, *NJ* 2007, 475 (Smith), waaruit volgens haar volgt dat als het inzagerecht niet wordt gebruikt met het doel waarvoor het is verleend, het inzageverzoek buiten het bereik van de privacyregelgeving valt. Voorts heeft TGB gewezen op een uitspraak van het Hof van Justitie van 17 juli 2014, ECLI:EU:C:2014:2081, waaruit voortvloeit dat de rechter bij de beoordeling van een inzageverzoek moet toetsen of het doel van dat verzoek strookt met het doel van de Wbp, aldus TGB.

-standpunt [VERZOEKER]

19. [VERZOEKER] stelt zich op het standpunt dat een bestuursrechtelijke handhavingprocedure – anders dan TGB betoogt – naast een civielrechtelijke procedure kan bestaan. In dat kader voert [VERZOEKER] aan dat de AP bevoegd is om los van het verzoek van [VERZOEKER] tot handhaving over te gaan. Voorts heeft [VERZOEKER] kenbaar gemaakt dat beroep is ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank. Ten slotte heeft [VERZOEKER] gewezen op een vonnis van de rechtbank Midden-Nederland, waarin deze rechtbank in een vergelijkbare zaak – waarin een andere verzoeker met een beroep op artikel 46 van de Wbp een overzicht van door TGB verwerkte persoonsgegevens wilde verkrijgen – tot de conclusie kwam dat geen sprake is van misbruik van recht.

-vonnis rechtbank

20. De relevante overwegingen uit het vonnis van de rechtbank luiden als volgt:

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

3.9 Tussen partijen zijn diverse civiele procedures aanhangig (geweest), waarin [VERZOEKER] TGB verwijt toerekenbaar tekort te zijn geschoten in de nakoming van haar verplichtingen jegens [VERZOEKER]. Door TGB is onweersproken aangevoerd dat [VERZOEKER] de thans gevraagde stukken al via civielrechtelijke procedures heeft geprobeerd op te vragen, onder meer met een beroep op de artikelen 22, 85 en 843a Rv. en dat partijen daarover ook een kort geding hebben gevoerd bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam. In alle procedures is het verzoek afgewezen.

3.10 De rechtbank is van oordeel dat het onderhavige verzoek van [VERZOEKER] niet voldoet aan de doelstelling van de Wbp. Het is voldoende aannemelijk geworden dat [VERZOEKER] met zijn verzoek niet beoogt om zich van de juistheid en de rechtmatigheid van de verwerking van zijn persoonsgegevens te vergewissen. Uit de overgelegde stukken en de mondelinge behandeling is gebleken dat [VERZOEKER] het verzoek heeft gedaan met het doel stukken in handen te krijgen die hij in de onderliggende bodemprocedure tegen TGB als bewijsmateriaal wil gebruiken. Dit blijkt overduidelijk uit het aanvullende verzoek van [VERZOEKER] waarin hij onder meer vraagt in het bezit te worden gesteld van alle documentatie waaruit blijkt dat TGB op of omstreeks 19 september 2008 daadwerkelijk posities van [VERZOEKER] heeft gesloten. [VERZOEKER] maakt daarmee misbruik van zijn inzage-recht als bedoeld in artikel 35 Wbp.

-beoordeling AP

21. De AP komt tot de volgende beoordeling.
22. Anders dan TGB betoogt, is de AP van oordeel dat zij niet is gebonden aan de vaststelling van de rechtsverhouding tussen [VERZOEKER] en TGB door de rechtbank. Hiertoe wijst de AP op het volgende. Uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) volgt dat in een onaantastbare uitspraak vervatte beslissingen over een rechtsbetrekking in geschil *tussen partijen* bindende kracht hebben, zie artikel 236, eerste lid, Rv. De AP is bij het geschil waarin vonnis is gewezen zelf geen partij. Uitsluitend TGB en [VERZOEKER] zijn immers partij in het geschil bij de rechtbank. Daarom gaat van de beslissing van de rechtbank voor de AP geen bindende kracht uit. Daar komt nog bij dat [VERZOEKER] appel heeft ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank, zodat geen sprake is van een onaantastbare uitspraak dat gezag van gewijsde heeft gekregen. De AP verwerpt gezien het voorgaande de conclusie van TGB dat de AP onrechtmatig handelt, indien zij zich niet gebonden acht aan het vonnis.
23. Naar het oordeel van de AP bestaat evenmin aanleiding voor de conclusie dat de AP zich gezien het vonnis terughoudend moet opstellen. De AP overweegt in dit kader dat zij is aangewezen als het bevoegde bestuursorgaan dat toezicht houdt op de verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig het bij en krachtens de wet bepaalde (artikel 51, eerste lid, van de Wbp). Daarbij geldt dat de AP, gelet op het algemeen belang dat met handhaving is gediend, in het geval van een overtreding in beginsel gehouden is om handhavend op te treden.¹ De AP heeft in dat kader een eigen verantwoordelijkheid bij het toezicht op de naleving van de Wbp, en ook daarom bestaat er geen verplichting voor haar om zich gelet op het vonnis terughoudend op te stellen. Bovendien wordt het stelsel van de Wbp gekenmerkt door een gedifferentieerd

¹ ABRvS 30 juni 2004, ECLI:NL:RVS:2004:AP4683.

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

systeem van handhaving (en rechtsbescherming), waarin de civielrechtelijke en de bestuursrechtelijke weg naast elkaar bestaan.² Beide procedures kunnen gelet op het wettelijk systeem naast elkaar bestaan: de wet laat de ruimte voor het bestaan van een procedure bij de civiele rechter op grond van artikel 46 van de Wbp naast bestuursrechtelijke handhaving door de AP. Gelet hierop past de AP – los van de vraag hoe dat in het consumentenrecht is geregeld – niet de door TGB voorgestane terughoudende opstelling.

24. De AP ziet gelet op het voorgaande aanleiding om zelfstandig te onderzoeken of [VERZOEKER] misbruik maakt van zijn inzagerecht. Daarbij zal zij rekening houden met de conclusies van de rechtbank in zijn vonnis, door expliciet te beoordelen of – en zo nee waarom niet – de AP de conclusies van de rechtbank deelt. Anders dan TGB betoogt, is dit niet in strijd met de Trias Politica, het rechtszekerheids-, vertrouwens- of zorgvuldigheidsbeginsel. Omdat het vonnis van de rechtbank niet is gewezen in een procedure waarbij de AP partij is, is de AP niet gebonden aan de beslissingen in dat vonnis zoals hiervoor reeds is toegelicht. Uit een oogpunt van zorgvuldigheid dient met dat vonnis wel rekening te worden gehouden, hetgeen de AP op deze manier doet. Van gewekt vertrouwen door de AP is verder geen sprake, nu daarvoor nodig is dat aan het bestuursorgaan toe te rekenen toezeggingen zijn gedaan. Een dergelijke toezegging is niet gedaan. Een beslissing in een vonnis van de rechtbank waarbij de AP geen partij is, is verder niet aan de AP toe te rekenen.
25. Er bestaat evenmin aanleiding voor de conclusie dat handhavend optreden van de AP in dit geval in strijd zou komen met het ne bis in idem-beginsel (of, zo voegt de AP toe, het una via-beginsel). Beide beginselen zijn namelijk alleen van toepassing als er sprake is van een ‘criminal charge’ als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van het EVRM. Alleen als de eerste procedure strekt tot ‘determination of a criminal charge’, geldt dat een tweede vervolging van hetzelfde feit niet is toegestaan.³ Nu het opleggen van een last onder dwangsom een sanctie is die is gericht op het herstellen van de rechtmatige situatie, is er geen sprake van een criminal charge, zodat de beginselen niet van toepassing zijn.
26. Bij de beoordeling van de vraag of [VERZOEKER] misbruik van het inzagerecht maakt, is het volgende van belang. Zoals de AP in het besluit op bezwaar van 27 januari 2017 (onder randnummer 21) uiteen heeft gezet, is sprake van misbruik van recht indien een bevoegdheid wordt uitgeoefend met geen ander doel dan een ander te schaden of met een ander doel dan waarvoor zij is verleend of in geval men, in aanmerking nemende de onevenredigheid tussen het belang bij de uitoefening en het belang dat daardoor wordt geschaad, naar redelijkheid niet tot die uitoefening had kunnen komen (artikel 3:13, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek).
27. Verder is in het besluit op bezwaar van 27 januari 2017 aangegeven dat de Wbp aan een ieder het recht geeft zich vrijelijk en met redelijke tussenpozen tot de verantwoordelijke te wenden met het verzoek hem mede te delen of hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt en dat het belang bij een zodanig

---

² Zie in dit kader de memorie van toelichting bij de Wbp, *Kamerstukken II/1997/98, 25892*, nr. 3, p. 25-26.

³ Vgl. de conclusie van AG Spronken van 22 december 2015, ECLI:NL:PHR:2015:2675, *RvdW2016/322*.

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

verzoek door de Wbp wordt voorondersteld (eveneens onder randnummer 21 van dat besluit).⁴

28. Dat het belang bij een beroep op het inzagerecht wordt voorondersteld, brengt niet mee dat het motief waarmee een betrokkene zich op het inzagerecht beroept, niet relevant is: in lijn met het arrest van het Hof Den Bosch van 16 januari 2006, *NJF* 2006, 91 (Dexia) is de AP van oordeel dat, mede gezien het betoog van TGB dat sprake is van misbruik van recht, moet worden onderzocht of het verzoek in overeenstemming is gedaan met het doel van artikel 35 van de Wbp. Dat sluit ook aan bij het door TGB aangehaalde arrest Smith.
29. Het doel van artikel 35 van de Wbp is om de betrokkene ([VERZOEKER]) in de gelegenheid te stellen om na te gaan of en, zo ja, welke hem betreffende persoonsgegevens door de verantwoordelijke (TGB) worden verwerkt, en of de weergave van zijn persoonsgegevens in de verwerking van TGB juist is, voor het doel of de doeleinden van de verwerking volledig en ter zake dienend is en of TGB zijn persoonsgegevens in overeenstemming met wettelijke voorschriften verwerkt.⁵
30. [VERZOEKER] heeft bij de hoorzitting op 16 februari 2017 kenbaar gemaakt dat hij met zijn verzoek op grond van artikel 35 van de Wbp tot doel heeft te achterhalen aan wie TGB welke hem betreffende persoonsgegevens ter beschikking heeft gesteld. Dit heeft hij nader onderbouwd door aan te geven dat TGB in de civielrechtelijke aansprakelijkheidsprocedure die [VERZOEKER] tegen TGB aanhangig heeft gemaakt, heeft gesteld dat er een [VERTROUWELIJK]. Met zijn beroep op het inzagerecht wenst [VERZOEKER] [VERTROUWELIJK], zo stelt hij. Dit doel is in overeenstemming met het doel van artikel 35 van de Wbp. De AP ziet geen aanleiding om aan de uitlatingen van [VERZOEKER] te twijfelen. De stelling van TGB dat [VERZOEKER] in het verleden stukken heeft ontvangen waarin zijn persoonsgegevens staan en naar aanleiding daarvan nooit een correctieverzoek heeft gedaan, is in dat kader niet voldoende. Los van de vraag of de stelling klopt, is het in overeenstemming met het doel van artikel 35 van de Wbp om te weten te komen aan wie TGB welke persoonsgegevens heeft verstrekt. De uitlating van de gemachtigde van TGB bij de hoorzitting dat er geen gegevens aan anderen zijn verstrekt, de toezichthouder daargelaten, is in dat kader onvoldoende: artikel 35, tweede lid, van de Wbp geeft namelijk juist het recht om ten minste een overzicht met aanvullende informatie te verkrijgen. Gelet op het voorgaande ziet de AP in zoverre geen aanleiding om tot de conclusie te komen dat [VERZOEKER] misbruik maakt van zijn inzagerecht.
31. Ook indien – zoals de rechtbank in zijn vonnis aannemelijk heeft geacht – [VERZOEKER] met zijn beroep op artikel 35 van de Wbp (eveneens) tot doel heeft de verkregen documenten te gebruiken in een civielrechtelijke procedure tegen TGB, bestaat geen grond voor de conclusie dat [VERZOEKER] misbruik maakt van het inzagerecht. Zoals ook het Hof Den Bosch in de Dexia-zaak heeft geconcludeerd, is de enkele omstandigheid dat een betrokkene met de eenmaal verkregen gegevens vervolgens *tevens* een ander doel zou kunnen dienen, bijvoorbeeld door deze te gebruiken in een eventuele civiele procedure,

---

⁴ Vgl. in dit kader ook de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 30 november 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BU6383, overweging 2.4.3.

⁵ Vgl. ook het arrest van het Hof Den Bosch van 16 januari 2006, *NJF* 2006, 91 (Dexia), overweging 4.6.3.

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

ontoereikend om misbruik van recht aan te nemen.⁶ De AP betreft hierbij voorts dat door TGB niet is gesteld en dat ook overigens niet is gebleken dat dit doel onrechtmatig is.

32. Het arrest van het Hof van Justitie van 17 juli 2014 waar TGB naar verwijst, leidt niet tot een andere conclusie. Voor zover TGB uit dit arrest afleidt dat [VERZOEKER] met zijn inzageverzoek uitsluitend tot doel mag hebben de juistheid van de verwerking van zijn persoonsgegevens te controleren, miskent TGB dat de richtlijn en de Wbp er niet aan in de weg staan dat eenmaal verkregen gegevens voor een ander doel – bijvoorbeeld een civielrechtelijke procedure – worden gebruikt. Zoals hiervoor is opgemerkt, is dat gegeven niet genoeg om misbruik van recht aan te nemen.
33. Gelet op het voorgaande komt de AP – anders dan de rechtbank in zijn vonnis – tot de conclusie dat [VERZOEKER] geen misbruik maakt van zijn inzage-recht. Het betoog van TGB faalt.

Recht op afschrift van stukken

34. TGB betoogt dat artikel 35 van de Wbp geen recht op afschrift van documenten geeft. De AP begrijpt dit betoog zo, dat een last onder dwangsom in ieder geval niet kan strekken tot het verstrekken van afschriften van documenten waarin persoonsgegevens van [VERZOEKER] staan. Hiertoe wijst TGB op het voornoemde arrest van het Hof van Justitie van 17 juli 2014.
35. Als er persoonsgegevens worden verwerkt, dient de verantwoordelijke op grond van artikel 35, tweede lid, van de Wbp binnen vier weken de volgende gegevens te verstrekken:
- (1) een volledig overzicht in begrijpelijke vorm van de betrokkene betreffende persoonsgegevens;
  - (2) een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking;
  - (3) de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft;
  - (4) de ontvangers of categorieën van ontvangers alsmede
  - (5) de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens.
36. De AP heeft zich met TGB in het besluit op bezwaar van 27 januari 2017 reeds op het standpunt gesteld dat aan het inzage-recht wordt voldaan wanneer een volledig overzicht in begrijpelijke vorm van deze persoonsgegevens wordt verstrekt, zie onder randnummers 25-27.⁷ Enkel indien met een overzicht niet kan worden voldaan aan de doelstelling van het recht op inzage, kan [VERZOEKER] aanspraak maken op een afschrift, zo heeft de AP geconcludeerd.
37. TGB betoogt voorts dat zij niet is gehouden om interne analyses en de vastlegging van beraadslaging aan [VERZOEKER] te overleggen, behoudens voor zover daarin persoonsgegevens staan. Zoals de AP onder randnummer 31 van het besluit van 27 januari 2017 heeft geoordeeld, kan [VERZOEKER] niet zonder meer aanspraak maken op afschriften. Nu TGB echter nog geen overzicht en aanvullende informatie heeft verstrekt zoals hiervoor is toegelicht, kan nog niet worden nagegaan of met het overzicht en de aanvullende informatie de doelstellingen van het recht op inzage afdoende worden nageleefd. Aan de vraag of [VERZOEKER] recht heeft op afschriften van de chatberichten en de interne instructie komt de AP

⁶ Arrest van het Hof Den Bosch van 16 januari 2006, *NJF*2006, 91 (Dexia), overweging 4.6.3.

⁷ Zie ook ABRvS 4 maart 2015, ECLI:NL:RVS:2015:612, r.o. 5.1 en ABRvS 20 januari 2016, ECLI:NL:RVS:2016:85, r.o. 3.3.

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

dan ook niet toe.

Uitzonderingstoestand artikel 43 van de Wbp

38. TGB betoogt dat artikel 35 van de Wbp buiten toepassing moet worden gelaten, omdat zich een uitzonderingstoestand als bedoeld in artikel 43, aanhef en onder e, van de Wbp voordoet. In dat kader voert TGB aan dat het verstrekken van een overzicht van op [VERZOEKER] betrekking hebbende persoonsgegevens een buitengewone inspanning van TGB vergt. Hiertoe wijst TGB erop dat zij en [VERZOEKER] zaken hebben gedaan tussen 2004 en 2009. [VERTROUWELIJK]. Het verstrekken van een overzicht met zijn persoonsgegevens zou gelet op die omvang een zodanig buitengewone inspanning en administratieve last vergen, dat TGB in haar rechten en vrijheden wordt aangetast.
39. De AP heeft in haar besluit op bezwaar van 17 januari 2017 gemotiveerd dat en waarom het beroep van TGB op artikel 43, aanhef en onder e, van de Wbp faalt (onder randnummers 28 en 29). Kortheidshalve verwijst de AP daarnaar. Hetgeen TGB bij de hoorzitting naar voren heeft gebracht over het minimale belang van de informatie [VERTROUWELIJK], leidt niet tot een andere conclusie. Uitgangspunt is dat het beslissend is dat de betrokkene ten aanzien van de over hem verwerkte persoonsgegevens als regel aanspraak heeft op wetenschap ten aanzien van 'hetzelfde' als hetgeen de verantwoordelijke over hem bewaart/verwerkt.⁸ Het is daarbij niet aan TGB om te beoordelen of die informatie van belang is voor [VERZOEKER] of niet.

Conclusie: overtreding Wbp

40. Gelet op hetgeen uiteen is gezet in het besluit op bezwaar van 27 januari 2017 en het voorgaande komt de AP tot de conclusie dat nu TGB geen overzicht en aanvullende informatie aan [VERZOEKER] heeft versterkt over de verwerking van de persoonsgegevens van [VERZOEKER], TGB handelt in strijd met artikel 35, tweede lid, van de Wbp.
41. TGB voert in dit kader nog aan dat gelet op het vonnis van de rechtbank in ieder geval niet kan worden volgehouden dat sprake is van een evidente overtreding van de Wbp. TGB miskent hiermee dat de vraag of [VERZOEKER] misbruik maakt van zijn inzage-recht – welke vraag door de AP ontkennend wordt beantwoord – los staat van de vraag of de Wbp wordt overtreden. Nu verder vast staat dat sprake is van een overtreding van de Wbp, komt de AP niet toe aan bespreking van het betoog van TGB dat niet is voldaan aan de prioriteringscriteria uit de Beleidsregels handhaving door het CBP (*Stcrt.* 31 januari 2011, nr. 1916), vergelijk ook de uiteenzetting van dit beleid in het besluit op bezwaar van 27 januari 2017, onder randnummer 13.

Beginselplicht tot handhaving; keuze voor last onder dwangsom

42. Uit artikel 65 van de Wbp, in samenhang gezien met artikel 5:32, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) volgt dat de AP bevoegd is om een last onder dwangsom op te leggen bij overtreding van artikel 35, tweede lid, van de Wbp.

---

⁸ Vgl. ook de conclusie van de AG bij het arrest van de Hoge Raad van 29 juni 2007, ECLI:NL:PHR:2007:AZ4663, onder 4.11.

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

43. Ingevolge artikel 5:2, eerste lid, onder b, van de Awb is de last onder dwangsom gericht op het beëindigen van de geconstateerde overtreding en het voorkomen van herhaling.
44. Gelet op het algemeen belang dat is gediend met handhaving zal de AP in geval van overtreding van een wettelijk voorschrift in de regel van haar handhavende bevoegdheid gebruik moeten maken. Bijzondere omstandigheden in verband waarmee van handhavend optreden moet worden afgezien, doen zich niet voor.

5. Last onder dwangsom en begunstigingstermijn

45. De AP legt TGB de volgende last op:

TGB dient aan [VERZOEKER] de volgende gegevens te verstrekken:

- (1) een volledig overzicht in begrijpelijke vorm van de betrokkene betreffende persoonsgegevens;
- (2) een omschrijving van het doel of de doeleinden van de verwerking;
- (3) de categorieën van gegevens waarop de verwerking betrekking heeft;
- (4) de ontvangers of categorieën van ontvangers alsmede
- (5) de beschikbare informatie over de herkomst van de gegevens.

46. Gelet op hetgeen TGB naar voren heeft gebracht over de inspanning die met het opstellen van een overzicht is gemoeid en de omvang van het aantal documenten waarin persoonsgegevens over [VERZOEKER] voorkomen, verbindt de AP aan deze last een begunstigingstermijn van twee maanden die eindigt op **11 juli 2017**.
47. Indien TGB niet vóór het einde van de begunstigingstermijn aan de last voldoet, verbeurt zij een dwangsom. De AP stelt de hoogte van deze dwangsom vast op een bedrag van € 12.000,00 voor iedere week dat de last niet (geheel) is uitgevoerd, tot een maximum van € 60.000,00.

Datum
[VERTROUWELIJK]

Ons kenmerk
[VERTROUWELIJK]

6. Ter voorlichting van partijen

48. Het besluit op bezwaar van 27 januari 2017 met kenmerk [VERTROUWELIJK], het onderhavige besluit tot oplegging van de last onder dwangsom en het besluit van heden aan [VERZOEKER] (**bijlage 4**) vormen tezamen het besluit van de AP op het bezwaar van [VERZOEKER]. Tegen dit besluit staat beroep open bij de rechtbank.

Hoogachtend,
Autoriteit Persoonsgegevens,

[WG]

mr. A. Wolfsen
Voorzitter

Rechtsmiddelen

Indien u het niet eens bent met dit besluit kunt u binnen zes weken na de datum van verzending van het besluit ingevolge de Algemene wet bestuursrecht een beroepschrift indienen bij de rechtbank (sector bestuursrecht) in het arrondissement, waarbinnen uw vestigings- of woonplaats valt. U dient een afschrift van dit besluit mee te zenden. Het indienen van een beroepschrift schort de werking van dit besluit niet op. Indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist, kunt u tevens een verzoek om voorlopige voorziening doen bij de voorzieningenrechter van deze rechtbank.